

године потврдило да усвојеним Законом о измјенама и допуни Закона о нотарима није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-530/10 Предсједник
25. маја 2010. године Републике,
Бања Лука Академик др **Рајко Кузмановић**, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНИ ЗАКОНА О НОТАРИМА

Члан 1.

У Закону о нотарима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 86/04, 2/05, 74/05, 76/05, 91/06 и 37/07) члан 6. мијења се и гласи:

"Полагању нотарског испита може приступити лице које је након положеног правосудног испита, у смислу члана 20. тачка 4. Закона о нотарима, радило најмање пет година на пословима струке."

Члан 2.

У члану 68. последије става 1. додаје се став 2, који гласи:

"(2) Изузетно од става 1. т. 4. и 5. овог члана, нотарској обради не подлијежу правни послови које међусобно закључују Република Српска и јединице локалне самоуправе, као и уговори између јединица локалне самоуправе, чији је предмет стицање права власништва и других стварних права и оснивачки акти привредних друштава, ако је оснивач Република Српска или јединица локалне самоуправе."

Досадашњи ст. 2, 3, 4, 5. и 6. постају ст. 3, 4, 5, 6. и 7.

Члан 3.

Члан 130а. брише се.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-664/10 Предсједник
13. маја 2010. године Народне скупштине,
Бања Лука Мр **Игор Радојичић**, с.р.

859

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОПШТЕМ УПРАВНОМ ПОСТУПКУ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о општем управном поступку, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесет седмој сједници, одржаној 11., 12. и 13. маја 2010. године - а Вијеће народа 21. маја 2010. године потврдило да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о општем управном поступку није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-531/10 Предсједник
25. маја 2010. године Републике,
Бања Лука Академик др **Рајко Кузмановић**, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОПШТЕМ УПРАВНОМ ПОСТУПКУ

Члан 1.

У Закону о општем управном поступку ("Службени гласник Републике Српске", бр. 13/02 и 87/07) у члану 1. у

ставу 1. ријечи: "државни орган" замјењују се ријечима: "републички орган управе", као и у цијелом тексту Закона у одговарајућем падежу.

У ставу 2. ријеч: "предузеће" замјењује се ријечима: "привредно друштво", као и у цијелом тексту Закона у одговарајућем падежу.

Члан 2.

У члану 20. у ставу 1. последије тачке 3. додаје се тачка 4, која гласи:

"4) у управним стварима које се односе на дјелатност привредног друштва које има пословну јединицу ван свог сједишта, а које произлазе из правног односа те јединице, поред органа опште надлежности, надлежан је и орган на чијем подручју се налази ова пословна јединица".

Досадашње т. 4, 5. и 6. постају т. 5, 6. и 7.

Члан 3.

У члану 25. став 3. брише се.

Досадашњи став 4. постаје став 3.

Члан 4.

У члану 26. додаје се нови став 2, који гласи:

"Сукоб надлежности између организационих јединица јединице локалне самоуправе и сукоб надлежности између административне службе општине, односно града и организација које врше послове од интереса за општину односно град рјешава начелник, односно градоначелник јединице локалне самоуправе."

Члан 5.

У члану 28. у ставу 1. последије ријечи: "ствари" додају се ријечи: "и о томе донесу управни акт".

Члан 6.

Послије члана 31. додаје се нови одјељак 5а, који гласи:

"5а. Службено лице овлашћено за рјешавање у управном поступку" и нови чл. 31а. и 31б, који гласе:

"Члан 31а.

Рјешење у управном поступку доноси руководилац, односно старјешина органа, ако посебним прописима није другачије одређено.

Руководилац, односно старјешина органа може овластити друго службено лице из истог органа за доношење рјешења, изузев акта о одлагању извршења рјешења.

О овлашћењу службеног лица из става 2. овог члана руководилац, односно старјешина органа доноси посебно рјешење које садржи личне податке службеног лица и обим овлашћења.

Члан 31б.

Руководилац, односно старјешина органа може овластити друго службено лице из истог органа за вођење управног поступка и доношење рјешења или за вођење управног поступка.

Овлашћено службено лице из става 1. овог члана може бити лице које има VII степен одговарајуће школске спреме - одговарајућег смјера, најмање три године радног искуства у траженом степену образовања и положен стручни испит за рад у републичким органима управе.

О овлашћењу службеног лица руководилац, односно старјешина органа доноси посебно рјешење које садржи личне податке службеног лица и обим овлашћења."

Члан 7.

У чл. 40. и 211. испред ријечи: "правобранилац" ријеч: "јавни" брише се.

У чл. 40, 46, 211, 235, 247, 249. и 253. испред ријечи: "тужилац", у одговарајућем падежу, ријеч: "јавни" у одговарајућем падежу брише се.

Члан 8.

У члану 46. став 1. мијења се и гласи:

“Пуномоћник може бити адвокат, адвокатско друштво или запослени код службе за бесплатну правну помоћ, за правна лица запослени код тог правног лица, а за физичка лица брачни, односно ванбрачни супружник странке или сродник странке по крви или по тазбини.”.

Члан 9.

У члану 52. у ставу 2. ријечи: “телеграфски, односно” бришу се.

Члан 10.

У члану 56. у ставу 3. ријечи: “телеграфски, односно” бришу се, а ријечи: “означено на телеграфском поднеску, односно телефаксом” замјењују се ријечима: “наведено у телефаксу”.

Члан 11.

Послије члана 57. додаје се нови члан 57а, који гласи:

“Члан 57а.

Органи и странке, те друга лица која учествују у поступку могу комуницирати и у електронском облику.

У погледу пријема, односно отпреме поднесака електронским путем примјењују се одредбе прописа којима се регулише е-пословање.”.

Члан 12.

У члану 61. испред ријечи: “старесином”, додају се ријечи: “руководиоцем, односно”.

Став 4. брише се.

Члан 13.

У чл. 74. и 83. ријеч: “прибити” замјењује се ријечју: “причврстити”.

Члан 14.

У члану 80. став 3. брише се.

Члан 15.

У члану 84. у ставу 2. ријеч: “прибијањем” замјењује се ријечју: “истицањем”.

У ставу 3. ријеч: “прибијања” замјењује се ријечју: “истицања”.

Члан 16.

У члану 90. у ставу 2. ријечи: “или телеграфски” бришу се.

Став 4. брише се.

Досадашњи ст. 5. и 6. постају ст. 4. и 5.

Члан 17.

У члану 114. додаје се нови став 2, који гласи:

“Ако у управним стварима у којима је прописан рок за подношење захтјева странка поднесе захтјев по истеку рока, надлежан орган ће такав захтјев закључком одбацити као неблагоприятан. Против тог закључка дозвољена је посебна жалба.”.

Члан 18.

У чл. 169. и 180. испред ријечи: “старесином” додају се ријечи: “руководиоцем, односно”, а у члану 174. испред ријечи: “старесина” додају се ријечи: “руководилац, односно”.

Члан 19.

У члану 173. у ставу 2. послје ријечи: “струке” додају се запета и ријечи: “у складу са Законом о вјештацима Републике Српске”.

Став 3. брише се.

Став 4. мијења се и гласи:

“Странка ће се изјаснити о предложеном вјештаку, као и о предмету и обиму вјештачења.”.

Досадашњи ст. 4. и 5. постају ст. 3. и 4.

Члан 20.

Послије члана 189. додаје се нови одјељак, који гласи: “9. Обнављање списка” и нови члан 189а, који гласи:

“Члан 189а.

Ако се спис или поједини дијелови списка изгубе, оштеће или униште, по потреби се покреће поступак за обнову списка.

Поступак за обнову списка спроводи орган који је надлежан за рјешавање у тој управној ствари.

Поступак за обнову списка покреће се на захтјев странке или по службеној дужности. Рјешење о обнови списка доноси руководилац, односно старјешина органа или лице које он за то овласти.

При обнови списка обновиће се само они дијелови списка који су важни с обзиром на разлоге због којих је одобрен поступак за обнову. Списи се обнављају на основу преписа насталих, оштећених или уништених поднесака којима располажу странке или орган и података из главних и помоћних евиденција, а у складу са правилима доказивања.

Трошкове обнављања списка сноси орган.”.

Члан 21.

У члану 199. став 1. мијења се и гласи: “Рјешење потписује руководилац, односно старјешина органа, ако посебним прописом није другачије одређено или службено лице по њиховом овлашћењу.”.

Члан 22.

У члану 207. у ставу 1. послје ријечи: “преписима” додају се ријечи: “по службеној дужности или на захтјев странке”.

Члан 23.

У члану 213. став 3. мијења се и гласи:

“О жалби на првостепено рјешење организације која врши јавна овлашћења, а које је донесено у повјереним, односно пренесеним пословима, рјешава надлежно министарство, ако законом није другачије одређено.”.

Став 4. мијења се и гласи:

“О жалби на првостепено рјешење републичке управе и републичке управне организације рјешава надлежно министарство.”.

Члан 24.

У члану 223. у ставу 1. број: “15” замјењује се ријечју: “осам”.

Члан 25.

У члану 227. послје става 2. додају се нови ст. 3. и 4, који гласе:

“Ако првостепени орган након поништења рјешења од стране другостепеног органа донесе ново рјешење противно правном схватању другостепеног органа или примједбама другостепеног органа у вези са поступком, па странка изјави нову жалбу, другостепени орган је дужан поништити првостепено рјешење и сам ријешити управну ствар.

Другостепени орган дужан је да о поступању првостепеног органа обавијести Управну инспекцију ради покретања прекршајног поступка.”.

Члан 26.

У члану 234. у ставу 1. тачка 3. и у члану 237. у ставу 1. тачка 2. ријечи: “или у поступку по привредном преступу” бришу се.

Члан 27.

У члану 240. послје става 2. додаје се став 3, који гласи:

“О приједлогу за понављање поступка орган је дужан одлучити најкасније у року од 30 дана од дана пријема приједлога.”.

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Члан 28.

У члану 264. послје става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

“Жалба на закључак о дозволи извршења може се изјавити само у погледу времена, мјеста и начина извршења.”.

Члан 29.

У члану 265. у ставу 2. ријечи: “Одлагање извршења одобрава орган који је донео закључак о дозволи извршења” бришу се.

Послје става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

“Закључак о обустави или одлагању административног извршења доноси руководилац, односно старјешина органа.”.

Члан 30.

У члану 269. став 3. мијења се и гласи:

“Новчана казна која се на основу става 1. овог члана изриче први пут не може бити мања од 100 КМ. Свака касније изречена новчана казна мора се изрећи у већем износу, али не већем од 300 КМ.”.

Послје става 4. додаје се нови став 5, који гласи:

“Уколико извршеник не плати новчану казну из става 3. овог члана, овлашћени орган подноси приједлог Пореској управи ради принудне наплате.”.

Члан 31.

У члану 271. став 1. мијења се и гласи:

“Кад је на основу рјешења спроведено извршење, а рјешење је касније поништено или измијењено, извршеник има право на поврат одузето, успостављање стања које је било прије доношења рјешења, као и на накнаду штете.”.

Члан 32.

Послје члана 276. додају се два нова чл. 276а. и 276б, који гласе:

“Члан 276а.

Надзор над спровођењем овог закона врши министарство надлежно за послове управе.

Члан 276б.

Одговорним лицем у органу сматра се руководилац, односно старјешина органа или службено лице овлашћено за рјешавање у управном поступку.”.

Члан 33.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-665/10
13. маја 2010. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

860

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЕНЗИЈСКОМ РЕЗЕРВНОМ ФОНДУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о Пензијском резервном фонду Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесет седмој сједници, одржаној 11., 12. и 13. маја 2010. године - а Вијеће народа 21. маја 2010. године потврдило да

усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о Пензијском резервном фонду Републике Српске није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-521/10
25. маја 2010. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Академик др **Рајко Кузмановић**, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЕНЗИЈСКОМ РЕЗЕРВНОМ ФОНДУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

У Закону о Пензијском резервном фонду Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 73/08) у члану 4. у ставу 1. ријечи: “и средства стечена управљањем том имовином” бришу се.

Члан 2.

У члану 28. у ставу 1. ријечи: “Савеза синдиката Републике Српске” замјењују се ријечима: “већинског репрезентативног синдиката организованог на нивоу Републике Српске”.

Члан 3.

Послје члана 44. додају се нови чл. 44а. и 44б, који гласе:

“Члан 44а.

(1) Фонд ПИО може користити средства стечена управљањем имовином из члана 4. став 1. Закона до дана регистрације Резервног фонда, искључиво за намјену исплате текућих пензија корисника.

(2) Средства стечена управљањем имовином из члана 4. став 1. Закона која се не искористе до дана регистрације Резервног фонда, за намјену из става 1. овог члана, Фонд ПИО дужан је да унесе у Резервни фонд као додатни капитал.

Члан 44б.

(1) Фонд ПИО ће у року од 15 дана од дана ступања на снагу овог закона ускладити и оснивачке акте Резервног фонда и Друштва за управљање са одредбама овог закона и закона којим се уређује пословање привредних друштава.

(2) Захтјев за упис Резервног фонда и Друштва за управљање у регистар који води надлежни суд мора се поднијети најкасније у року од 30 дана од дана доношења оснивачких аката из става 1. овог члана.”.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-656/10
11. маја 2010. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

861

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРЕВОЗУ У ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о превозу у друмском саобраћају Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесет седмој сједници, одржаној 11., 12. и 13. маја 2010. године - а Вијеће народа 21. маја 2010. године потврдило да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о пре-